[2018] 3 S.C.R. 214

வருமான வரி அதிகாரி, மும்பை

எதிர்

வெங்கடேஷ் வளாகம் கூட்டுறவு சங்கம் லிமிடெட்.

உரிமையியல் மேல்முறையீடு எண் 2706/2018

மார்ச் 12, 2018

[மாண்புமிகு நீதியரசர்கள் ஆர்.எப். நரிமான் மற்றும் நவின் சின்ஹா]

வருமான வரி சட்டம், 1961:

வருமான வரியிலிருந்து விலக்கு – கூட்டுறவு சங்கங்கள் தங்கள் உறுப்பினர்களிடமிருந்து பெறும் சில வருமானங்களுக்கு, அதாவது, ஆக்கிரமிப்பு அல்லாத கட்டணங்கள், பரிமாற்றக் கட்டணங்கள், பொது வசதி நிதி கட்டணங்கள் போன்றவற்றுக்கு, பரஸ்பரத் தன்மை கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் விலக்கு அளிக்கப்படுகிறது – அத்தகைய வருமானங்கள் வணிக வருமானத்தின் தன்மை கொண்டவை, லாபம் மற்றும் உபரியை உருவாக்குகின்றன, வணிகத்தன்மையின் ஒரு அங்கத்தைக் கொண்டுள்ளன, எனவே வரி விதிக்கப்பட வேண்டும் என்று வருவாய்த் துறை உறுதியாக நிற்கிறது – தீர்வு: ஒருவர் தனக்குத் தானே லாபம் ஈட்ட முடியாது என்ற கோட்பாட்டின்

அடிப்படையில்தான் பரஸ்பரத் தன்மை கோட்பாடு அமைந்துள்ளது – இந்த கோட்பாட்டின் சாராம்சம், பங்களிப்பாளர்களும், அதன் மூலம் பலன் பெறுபவர்களும் ஒன்றாக இருப்பதுதான் – பங்களிப்பாளர்களுக்கும், அதில் பங்கு பெறுபவர்களுக்கும் இடையே முழுமையான அடையாளம் இருக்க வேண்டும் – பொது நிதியில் ஏற்படும் எந்த உபரியும் வருமானமாகக் கருதப்படாது. மாறாக, அது எதிர்பாராத தேவைகளைச் சமாளிக்கப் பயன்படுத்தப்படும் பொது நிதியில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு மட்டுமே – இந்த வழக்குகளில் பெறப்பட்ட வருமானம், வளாகத்தின் பராமரிப்பு, பழுதுபார்ப்பு, உள்கட்டமைப்பு மற்றும் பொதுவான வசதிகளை வழங்குதல் போன்ற உறுப்பினர்களின் பரஸ்பர நலன்களுக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது – எனவே, இவை பரஸ்பரத் தன்மை கோட்பாட்டின் வரம்பிற்குள் வரும்.

வீட்டு வசதிச் சங்கத்தால் பெறப்படும் வருமானம், மகாராஷ்டிரா கூட்டுறவு சங்கங்கள் சட்டம், பிரிவு 79–A–இன் கீழ் 09.08.2001 தேதியிட்ட அரசு அறிவிப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வரம்புகளுக்கு மேல் இருக்கும்போது, அதற்கு வரி விதிக்கப்படுமா – தீர்வு : இந்த அறிவிப்பு கூட்டுறவு வீட்டு வசதிச் சங்கங்களுக்கு மட்டுமே பொருந்தும், குடியிருப்பு அல்லாத வளாகங்களைக் கொண்ட ஒரு வளாகச் சங்கத்திற்கு அல்ல – எனவே, இந்த வழக்கில் பெறப்பட்ட வருமானங்கள் பரஸ்பரத் தன்மை கோட்பாட்டின் வரம்பிற்குள் வருகின்றன, அதனால் அவற்றுக்கு வரி விதிக்கப்படாது – மகாராஷ்டிரா கூட்டுறவு சங்கங்கள் சட்டம், 1960–பிரிவு 79–ஏ.

வருவாய் மேல்முறையீடுகளைத் தள்ளுபடி செய்து, மதிப்பீட்டாளர் சங்கத்தின் மேல்முறையீட்டை அனுமதித்த நீதிமன்றம்

தீர்வு: 1.1 பரஸ்பரத் தன்மை கோட்பாடு என்பது பொதுவான சட்டக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் உருவானது. ஒரு நபர் தனக்குத் தானே லாபம் ஈட்ட முடியாது என்பதே இதன் அடிப்படைத் தத்துவம். எனவே, ஒரு நபர் தனக்குத் தானே செலுத்தும் தொகையை வருமானமாகக் கருத முடியாது. ஆகவே, அதற்கு வரி விதிக்கப்படாது. இந்தக் கோட்பாட்டின் முக்கிய அம்சம் என்னவென்றால், ஒரு குழுவில் பணம் செலுத்துபவர்களும் மற்றும் அந்தப் பணத்தால் பலன் பெறுபவர்களும் ஒரே நபர்களாக இருக்க வேண்டும். பொது நிதிக்கு பங்களிப்பவர்கள் உபரித் தொகையில் பங்கேற்க உரிமை பெற்றவர்களாக இருக்க வேண்டும், மேலும் உபரியில் பங்கேற்பவர்கள் பொது நிதிக்கு பங்களித்தவர்களாக இருக்க வேண்டும். இந்த வகையில் பங்களிப்பாளர்களுக்கும் பங்கேற்பாளர்களுக்கும் இடையே ஒரு முழுமையான அடையாளம் இருக்க வேண்டும் என்று சட்டம் எதிர்பார்க்கிறது. ஒரு உறுப்பினர் பங்களித்ததே அவருக்குத் திரும்ப வழங்கப்படுகிறது என்பதை இந்தக் கோட்பாடு வலியுறுத்துகிறது. பொது நிதியில் சேரும் எந்தவொரு உபரித் தொகையும், வருமானமாகக் கருதப்படாது. மாறாக, அது எதிர்பாராத நிகழ்வுகளைச் சமாளிக்க ஒதுக்கப்பட்ட ஒரு பொது நிதியின் அதிகரிப்பாக மட்டுமே பார்க்கப்படும். பொதுவாக, பரஸ்பர அமைப்புகளின் ஒரு பொதுவான அம்சம் என்னவென்றால், அதில் பங்கேற்பவர்களுக்குப் பொது நிதியில் தங்கள் பங்கின் மீது சொத்துரிமைகள் இருக்காது. மேலும்,

அவர்கள் தங்கள் பங்கை விற்கவும் முடியாது. உறுப்பினர் பொறுப்பிலிருந்து விலகுவது, பங்கேற்கும் உரிமையை இழக்கச் செய்யும். ஆனால், இந்த விலகலால் எந்தவொரு நிதிப் பலனையும் பெற முடியாது. [பிரிவு 14] [222–E–H; 223–A]

1.2 வருமான வரி சட்டத்தின் பிரிவு 2(24) வரி விதிக்கப்படும் வருமானத்தை வரையறுக்கிறது. ஒரு கூட்டுறவு சங்கத்தின் வணிக வருமானம், வருமான வரிச் சட்டத்தின் பிரிவு 2(24)(vii) இன் கீழ் வரிக்கு உட்பட்டது. இத்தகைய வருமானம் பரஸ்பரத் தன்மை கோட்பாட்டிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படும். [பிரிவு 14] [223–D]

1.3 இந்த வழக்குகளில் பெறப்பட்ட வருமானங்கள், வளாகத்தின் பராமரிப்பு, பழுதுபார்ப்பு, உள்கட்டமைப்பு மற்றும் பொதுவான வசதிகளை வழங்குதல் போன்ற பரஸ்பரப் பலன்களுக்காகவே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை. [பிரிவு 19][225–E–F]

1.4 குடியிருப்பு வசதி இல்லாத கட்டணங்கள், ஒரு குடியிருப்புச் சங்கத்தால் வசூலிக்கப்படுகின்றன. ஒரு உறுப்பினர் தனது வீட்டைத் தானே பயன்படுத்தாமல், மூன்றாம் தரப்பு ஒருவருக்கு வாடகைக்கு விடும்போது இந்த கட்டணத்தைச் செலுத்த வேண்டும். இந்தக் கட்டணங்களும் உறுப்பினர்களின் பொதுவான வசதிகள் மற்றும்

நலன்களுக்காகவே மீண்டும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஒரு உறுப்பினர் தனது சொத்தை விற்கும்போது, அவரிடமிருந்து பெறப்படும் பொது வசதி நிதி பங்களிப்பு, சங்கத்தின் சொத்துக்களுக்கு ஏற்படும் எதிர்பாராத மற்றும் வழக்கமான பெரிய பழுதுபார்ப்புகளைச் சமாளிப்பதற்காகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இது, உறுப்பினர்களின் சொத்துக்களின் தொடர்ச்சியான மற்றும் பாதுகாப்பான பராமரிப்பை உறுதிசெய்கிறது. இந்த நிதி, உறுப்பினர்களின் பாதுகாப்பான, பயனளிக்கும் வாழ்க்கைக்காகவே பயன்படுத்தப்படுகிறது. இந்தக் கட்டணங்கள் சங்கத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்கள் மற்றும் அதன் துணை விதிகளின்படி விதிக்கப்படுகின்றன. [பத்தி 19] [225–C–D]

1.5 மாற்றுக் கட்டணங்கள், ஒரு உறுப்பினராக வெளியேறும் நபரால் செலுத்தப்பட வேண்டியவை. வசதிக்காக, அந்தக் கட்டணத்தில் ஒரு பகுதி புதிய உறுப்பினராக வரவிருக்கும் நபரின் மூலம் செலுத்தப்பட்டாலும், அது லாபம் அல்லது வணிகத் தன்மையைக் கொண்டதாகாது. ஏனெனில், அந்தத் தொகை, புதிய உறுப்பினர் சங்கத்தில் சேர்க்கப்பட்ட பின்னரே கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. ஒருவேளை, புதிய உறுப்பினர் சங்கத்தில் சேர்க்கப்படாத பட்சத்தில், அந்தத் தொகை அவருக்குத் திருப்பி அளிக்கப்படும். புதிய உறுப்பினர் சங்கத்தில் சேர்க்கப்பட்ட கணத்தில் இருந்தே, பரஸ்பரத் தன்மை கோட்பாடு அவருக்குப் பொருந்தும். [பத்தி 19] [225–B–C]

1.6 பழைய உறுப்பினர்களுக்கும் புதிதாகச் சேரும் உறுப்பினர்களுக்கும் இடையே பங்களிப்புத் தொகையில் ஏதேனும் வேறுபாடு இருந்தால், அது சட்டத்திற்கு முரணானது அல்ல. ஏனெனில், இங்கு போதுமான வகைப்பாடு உள்ளது. உறுப்பினர் பொறுப்பு என்பது ஒரு தனி வகுப்பாக இருப்பதால், தனிப்பட்ட உறுப்பினரின் அடையாளத்தைப் பொருட்படுத்தாமல், ஒருவர் உறுப்பினராகச் சேர்ந்தவுடன், பரஸ்பரத் தன்மை கோட்பாடு தானாகவே அவருக்குப் பொருந்தும். ஒரு சங்கத்திடம் உபரி FSI இருந்தால், அது சட்டத்திற்கு உட்பட்டுப் புதிய கட்டுமானங்களை மேற்கொள்ள உரிமை உண்டு. இயற்கையாகவே, இத்தகைய கூடுதல் கட்டுமானத்திற்குப் பராமரிப்பு, உள்கட்டமைப்பு, பொது வசதிகள் மற்றும் இதர சேவைகளுக்காகக் கூடுதல் கட்டணங்கள் தேவைப்படும். ஒரு சங்கம் முதலில் புதிய உறுப்பினர்களைச் சேர்த்து, பொது வசதிகளைப் பெறுவதற்காக அவர்களைப் பொது நிதிக்கு பங்களிக்கச் செய்தால், அதன் பிறகு குலுக்கல் முறையில் அவர்களுக்கு ஆக்கிரமிப்பு உரிமைகளை மட்டுமே வழங்கினால், உரிமையாளர் சங்கம் மட்டுமே இருக்கும். இந்த நிலையில், சங்கத்திற்கு வரும் வருமானத்தைப் பெற்று செலவுகளாகப் பிரிப்பது சாத்தியமில்லை. ஏனெனில், அவ்வாறு பிரிப்பது, அந்த வருமானத்தை வணிகரீதியிலான சங்கத்தின் வருமானமாகக் கருதி, பரஸ்பரத் தன்மை கோட்பாட்டின் வரம்புக்கு வெளியே நிறுத்துவதாகும்.[பத்தி 20] [225–F–H; 226–A]

வருமான வரி ஆணையர், பீகார் எதிர் தி/ள் பாங்கிபூர் கிளப் லிமிடெட், **(1997) 226 ஐ. டி. ஆர் 97 (எஸ்சி) (1997) 5 எஸ். சி. சி 394: [1997] 1 எஸ்யுபிபிஎல். எஸ். சி. ஆர் 263;** *பெங்களூர் கிளப் எதிர் வருமான வரி ஆணையர் மற்றும் ஒருவர்* **(2013) 350 ஐடிஆர் 509 (எஸ்சி) (2013) 5 எஸ். சி. சி 509: [2013] 1 எஸ். சி. ஆர் 267;** *செல்ம்ஸ்ஃபோர்ட் கிளப் எதிர் வருமான வரி ஆணையர்,* **(2000) 3 எஸ். சி. சி 214 – மேற்கோள் காட்டப்பட்டது.**

வருமான வரி ஆணையர், சென்னை எதிர் கும்பகோணம் மியூச்சுவல் பெனிஃபிட் ஃபண்ட் லிமிடெட், **ஏஐஆர் 1965 எஸ்சி 96: [1964] 8 எஸ்சிஆர் 204 – வேறுபட்டது.**

வருமான வரி ஆணையர்–21 எதிர் ஜெய் ஹிந்த் கூட்டுறவு வீட்டு கட்டுமான சங்கம், **(2012) 349 ITR 541 (Bom);** *வருமான வரி ஆணையர், மும்பை எதிர் டி.பி.சந்து பிரதர்ஸ் செம்பூர் (பி) லிமிடெட்.,* **(2005) 273 ITR 1 (SC)** *வருமான வரி ஆணையர் எதிர் ராயல் வெஸ்டர்ன் இந்தியா டர்ஃப் கிளப் லிமிடெட்.,* **AIR 1954 SC 85 : [1954] SCR 289;** *வருமான வரி ஆணையர் எதிர் காமன் எஃப்ளுயண்ட் ட்ரீட்மெண்ட் பிளாண்ட்,(தானே பெலாப்பூர்)*

அசோசியேஷன், (2010) 328 ITR 362 (Bom) – குறிப்பிடப்பட்டது.

ஸ்டைல்ஸ் எதிர் நியூ யார்க் லைஃப் இன்சூரன்ஸ் கம்பெனி, (1889) 2 டி.சி. 460 – குறிப்பிடப்பட்டது.

2. 2001 ஆகஸ்ட் 9 தேதியிட்ட அறிவிப்பானது, கூட்டுறவு வீட்டு வசதிச் சங்கங்களுக்கு மட்டுமே பொருந்தும். குடியிருப்பு அல்லாத வளாகங்களைக் கொண்ட ஒரு வளாகச் சங்கத்திற்கு இது பொருந்தாது. [பத்தி 24] [227–G]

தி நியூ இந்தியா கூட்டுறவு வீட்டு சமுதாயம் எதிர் ஸ்டேட் ஆஃப் மகாராஷ்டிரா, 2013 (2) எம்ஹெல்ஜே 666 – வேறுபடுத்தப்பட்டது.

மிட்டல் கோர்ட் பிரிமைசஸ் கூட்டுறவு சமுதாயம் லிமிடெட் எதிர்வருமான வரி அதிகாரி, (2010) 320 ஐ.டி.ஆர் 414 (போம்) – குறிப்பிடப்பட்டது.

வழக்கு சட்ட குறிப்புகள்:

2013 (2) எம்ஹெல்ஜே 666 –	வேறுபடுத்தப்பட்டது	பத்தி 4
[1964] 8 எஸ்சிஆர் 204 –	வேறுபடுத்தப்பட்டது	பத்தி 4

(2000) 3 எஸ்சி.சி 214 –	சார்ந்தது	பத்தி 4
(2010) 320 ஐ.டி.ஆர் 414 (பாம்பே) –	குறிப்பிடப்பட்டது	பத்தி 6
(2012) 349 ஐ.டி.ஆர் 541 (பாம்பே) –	குறிப்பிடப்பட்டது	பத்தி 10
(2005) 273 ஐ.டி.ஆர் 1 (எஸ்சி) –	குறிப்பிடப்பட்டது	பத்தி 12
[1954] எஸ்சிஆர் 289 –	குறிப்பிடப்பட்டது	பத்தி 12
[1997] 1 சப்ப்ளிமெண்டல். எஸ்சிஆர் 263	குறிப்பிடப்பட்டது	பத்தி 12
[2013] 1 எஸ்சிஆர் 267	குறிப்பிடப்பட்டது	பத்தி 12
(1889) 2 டி.சி. 460	குறிப்பிடப்பட்டது	பத்தி 15
(2010) 328 ஐ.டி.ஆர் 362	குறிப்பிடப்பட்டது	பத்தி 18

உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு அதிகாரவரம்பு: உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு எண். 2706 / 2018.

2009–ல் தாக்கல் செய்யப்பட்ட ITA எண். 680–ல், மும்பை உயர் நீதிமன்றத்தின் 11.01.2010 தேதியிட்ட தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவிலிருந்து.

உடன்

உரிமையியல் மேல்முறையீடு எண்கள். 3271, 3272 மற்றும் 3827/2012 உரிமையியல் மேல்முறையீடு எண்கள். 1180/2015 உரிமையியல் மேல்முறையீடு எண்கள். 2997 மற்றும் 8741/2017 உரிமையியல் மேல்முறையீடு எண்கள். 2708, 2707, 2713, 2710,

2709, 2711, 2712, 2716, 2714, 2715, 2717, 2728, 2718, 2720, 2721, 2719, 2722, 2724, 2726, 2723, 2725, 2727, 2729, 2730, 2731, 2732, 2733, 2734, 2735, 2736, 2740, 2739, 2737, 2738, 2741, 2742, 2743, 2766–2767, 2747, 2744, 2768–2769, 2771–2772, 2770, 2746, 2745 மற்றும் 2765, 2018.

தரப்பினர்கள் சார்பாக ஆஜரான வழக்கறிஞர்கள் கே.ராதாகிருஷ்ணன், அமன் சின்ஹா, யஷாங்க் அத்யாரு, அமன் சின்ஹா, அஜய் வோஹ்ரா ஆகிய மூத்த வழக்கறிஞர்கள், மற்றும் ருபேஷ் குமார், சரத் குமார் சிங்கானியா, தீபக் பிரகாஷ், பிரவேஷ் தாக்கூர், திரு. அனில் கட்டியார், சஸ்வத் பட்டநாயக், திரு. கவிதா ஜா, சிவகுமார் சூரி, பி.வி. பாலராம் தாஸ், பாரூக் இராணி, சுப்ரத் பிர்லா, எஸ்.சி. பிர்லா, சாஹில் கபூர், சுமித் லால்சந்தானி, அனில் கே. சோப்ரா, சனத் கபூர், திரு. அனன்யா கபூர், திரு. சௌம்யா சிங், கலாயா பரஷர், கமல் மோகன் குப்தா, எஸ். பசுதேவன், சவுரவ் சூத், அங்கூர் சாய்கல், திரு. ஆஸ்தா மேத்தா, திருமதி. ஷாலி பசின், நிக்கில் நய்யர், என். சாய் வினோத், தனஞ் பயாஜல், திருமதி. ஸ்மிரிதி ஷா, திவ்யன்ஷு ராய், சலில் கபூர், கிஸ்லய பரஷர், ரஷ்மிகுமார் மணிலால் வித்லானி, அடித்ய பாண்டா, டாக்டர் சஷ்வத் பஜ்பாய், ஷரத் அகர்வால், வி.என். ராகுபதி, பரிக்ஷித். பி. அங்கடி, எம்டி. அப்சல் அன்சாரி, திருமதி. வி.டி. கண்ணா, அனில் கே. சோப்ரா, இம்ரான் பர்னி, அரவிந்த் குமார், பிரதாப் வேணுகோபால், திருமதி. கனிகா கலையரசன், தி/ள் கே. ஜே. ஜான் அண்ட் கோ., சித்தார்த்தா டேவ், திருமதி. ஜென்டிபென் ஏ.ஓ., செந்தில் ஜெகதீசன், நந்தினி கோரே, மந்தீப் கல்ரா, தி/ள். கரஞ்ச்வாலா அண்ட் கோ., சித்தார்த்தா சௌத்ரி, சஞ்சிப் பனிகர்ஹி, எஸ். மஹ்ரோத்ரா.

நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு, **மாண்புமிகு நீதியரசர் நவின் சின்ஹா** அவர்களால் வழங்கப்பட்டது.

1. கால தாமதம் மன்னிக்கப்பட்டது. அனைத்து சிறப்பு அனுமதி மனுக்களிலும் அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

2. இந்த மேல்முறையீட்டு வழக்குகளில், ஒரு பொதுவான சட்டக் கேள்வி பரிசீலனைக்கு எழுந்துள்ளது. அது என்னவென்றால், கூட்டுறவு சங்கங்கள் அதன் உறுப்பினர்களிடமிருந்து பெறும் சில வருமானங்களான ஆக்கிரமிப்பு அல்லாத கட்டணங்கள், பரிமாற்றக் கட்டணங்கள், பொது வசதி நிதி கட்டணங்கள் மற்றும் சில இதர கட்டணங்கள், பரஸ்பரத் தன்மை கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் வருமான வரியிலிருந்து விலக்கு பெறத் தகுதியானதா? என்பதுதான் அந்தக் கேள்வி. இந்தக் கேள்விக்கு எதிராக, வருவாய்த் துறை முன்வைக்கும் வாதம் என்னவென்றால், அத்தகைய வருமானங்கள் வணிக வருமானத்தின் தன்மை கொண்டவை, லாபம் மற்றும் உபரியை உருவாக்குகின்றன, வணிகத்தன்மையின் ஒரு அங்கத்தைக் கொண்டுள்ளன, எனவே அவற்றுக்கு வரி விதிக்கப்பட வேண்டும் என்பதே ஆகும். இந்த சவாலானது, அத்தகைய வருமானங்கள் வணிக வருமானத்தின் தன்மை கொண்டவை என்றும், அவை லாபம் மற்றும் உபரியை உருவாக்குகின்றன என்றும்,

அவற்றில் ஒரு வணிகத்தன்மை இருப்பதாகவும், எனவே அவற்றுக்கு வரி விதிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் வாதிடுகிறது. 2015–ஆம் ஆண்டின் உரிமையியல் மேல்முறையீடு எண். 1180–இல், மதிப்பீடு செய்யப்பட்ட நபர் ஒரு தீர்ப்பை எதிர்த்து சவால் செய்துள்ளார். அந்தத் தீர்ப்பில், மகாராஷ்டிரா கூட்டுறவு சங்கங்கள் சட்டம், 1960–இன் பிரிவு 79–A–இன் கீழ், 09.08.2001 தேதியிட்ட அரசாங்க அறிவிப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வரம்புகளுக்கு மேல் பெறப்பட்ட வருமானங்கள், பரஸ்பரத் தன்மை கோட்பாட்டிற்கு அப்பாற்பட்டவை என்றும், எனவே வரி விதிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

3. சிறப்பான புரிதலுக்காக, இந்த வழக்கின் முதன்மையான உண்மைகளை 2010–ஆம் ஆண்டின் சிறப்பு அனுமதி மனு எண். 30194–இலிருந்து அறியலாம். மதிப்பீட்டு அதிகாரி ஒரு முடிவுக்கு வந்தார். அதாவது, ஒரு சங்கம் தனது உறுப்பினர்களிடமிருந்து பெறும் குடியிருப்பு அல்லாத கட்டணங்கள், 09.08.2001 தேதியிட்ட அறிவிப்பின்படி அனுமதிக்கப்பட்ட சேவை/பராமரிப்பு கட்டணங்களில் 10% க்கு மேல் இருக்கும்போது, அது பரஸ்பரத் தன்மை கோட்பாட்டின் வரம்பிற்கு வெளியே உள்ளது. எனவே, அதற்கு வரி விதிக்கப்பட வேண்டும். இந்த உத்தரவை வருமான வரி ஆணையர் (மேல்முறையீடுகள்) உறுதி செய்தார். வருமான வரி மேல்முறையீட்டு தீர்ப்பாயம், 09.08.2001 தேதியிட்ட அறிவிப்பு கூட்டுறவு வீட்டு வசதி சங்கங்களுக்கு மட்டுமே பொருந்தும் என்றும், வளாகத்தில் உள்ள சங்கங்களுக்குப் இது பொருந்தாது என்றும் தீர்ப்பளித்தது. மேலும், ஒரு புதிய உறுப்பினர், உறுப்பினராகும் முன்னரே செலுத்தும் மாற்றுக்

கட்டணங்களுக்கு வரி விதிக்கப்படும் என்றும், அந்த நேரத்தில் அவருக்கு உறுப்பினர் தகுதி இல்லாததால், பரஸ்பரத் தன்மை கோட்பாடு பொருந்தாது என்றும் தீர்ப்பாயம் கூறியது. இறுதியாக, உயர் நீதிமன்றம், புதிய உறுப்பினரால் செலுத்தப்படும் கட்டணங்களுக்கு வரி விதிக்கப்பட வேண்டும் என்ற தீர்ப்பாயத்தின் முடிவை ரத்து செய்தது. அதேசமயம், அரசாங்க அறிவிப்பில் குறிப்பிடப்பட்ட வரம்புகளுக்கு மேல் பெறப்படும் வருமானத்திற்கு வரி விதிக்கப்பட வேண்டும் என்ற தீர்ப்பை உறுதி செய்தது.

4. வருவாய்த் துறையின் சார்பாக ஆஜரான மூத்த வழக்கறிஞர் திரு. கே.ஆர். ராதாகிருஷ்ணன், அனைத்து மேல்முறையீடுகளிலும் ஒரு வாதத்தை முன்வைத்தார். அவர், பரஸ்பரத் தன்மை முடிவுக்கு வந்தவுடன், அந்த வருமானங்களுக்கு வரி விதிக்கப்பட வேண்டும் என்று வாதிட்டார். மேலும், அந்த வருமானங்கள் லாபம் மற்றும் உபரியை உருவாக்குகின்றன என்றும், அவற்றில் ஒரு வணிகத்தன்மை இருப்பதாகவும் கூறினார். பங்களிப்பாளர்களுக்கும் பங்கேற்பாளர்களுக்கும் இடையே உள்ள பொதுவான அடையாளம் மட்டுமே இறுதி அளவுகோல் அல்ல என்றும் அவர் வாதிட்டார். பரிமாற்றம் செய்யப்பட்டவர் பணம் செலுத்தும் நேரத்தில் உறுப்பினராக இல்லாததால், பரஸ்பரக் கோட்பாடு அத்தகைய ரசீதுகளுக்குப் பொருந்தாது என்று தீர்ப்பாயம் சரியாகக் கூறியிருந்தது. சொத்துக்களை விற்கும் ஒரு சமூகம், அதிக மதிப்புள்ள ரசீதுகளுக்கு வரி விதிப்பதை தடுக்க பரஸ்பரக் கொள்கையை பயன்படுத்த முடியாது, பின்னர் அத்தகைய வாங்குபவர்களை உறுப்பினர்களாகச் சேர்க்கலாம்.

'தி நியூ இந்தியா கோ-ஆபரேட்டிவ் ஹவுசிங் சொசைட்டி எதிர் மகாராஷ்டிரா மாநிலம்' (2013 (2) MHLJ 666) வழக்கில், 09.08.2001 தேதியிட்ட அறிவிப்பின் செல்லுபடித்தன்மை பம்பாய் உயர் நீதிமன்றத்தால் உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது. எனவே, அந்த அறிவிப்பின்படி சட்டத்தில் அனுமதிக்கப்பட்டதை விட ஒரு சங்கம் அதிக வருமானத்தைப் பெற்றால், அது சட்டவிரோதமானது மட்டுமல்ல, லாபம் ஈட்டும் வணிக நோக்குடன் சேவைகளை வழங்குவதாகவும் கருதப்படும். இதனால், அந்த வருமானத்திற்கு வரி விதிக்கப்படும். ஒரு சங்கம் ஒரு உறுப்பினரிடமிருந்து பராமரிப்புக் கட்டணமாக சதுர அடிக்கு ரூ.1.35 வசூலித்து, குடியிருப்பு அல்லாத கட்டணமாக மற்றவர்களிடமிருந்து சதுர அடிக்கு ரூ.7 வசூலித்தால், அந்தச் சங்கம் லாபம் ஈட்டுவதற்காக வணிக ரீதியாகச் செயல்படுகிறது என்பது தெளிவாகிறது. ***வருமான வரி ஆணையர், சென்னை எதிர் கும்பகோணம் மியூச்சுவல் பெனி:பிட் :பண்ட் லிமிடெட்***., எஐஆர் 1965 எஸ்சி 96 = (1964) 8 எஸ்சிஆர் 204, ***செல்ம்ஸ்:போர்டு கிளப் எதிர் வருமான வரி ஆணையர்***, (2000) 3 எஸ்சிசி 214 ஆகியவற்றுடன் நம்பியிருந்தது.

5. திரு. ராதாகிருஷ்ணன் அவர்கள், இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் பிரிவு 43B-ஐ மேற்கோள் காட்டி, கூட்டுறவு சங்கங்களின் நிபுணத்துவ மேலாண்மையைக் கட்டாயப்படுத்துவதன் மூலம், அரசாங்க அறிவிப்பில் அனுமதிக்கப்பட்ட வரம்புகளுக்கு மேல் பெறப்படும் வருமானங்களுக்கு வரி விதிக்கப்படுவதை நியாயப்படுத்தினார். மேலும், பிரிவு 243ZI-ஐச் சுட்டிக்காட்டி,

பொருளாதாரப் பங்கேற்பு உறுப்பினர்களுக்கு மட்டுமே கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்றும், உறுப்பினர் அல்லாத ஒரு புதிய உறுப்பினருக்கு இது பொருந்தாது என்றும் கூறினார். இதனால், புதிய உறுப்பினரிடமிருந்து பெறப்படும் வருமானம் பரஸ்பரத் தன்மை கோட்பாட்டிற்கு அப்பாற்பட்டது என்பதால் அதற்கு வரி விதிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் வாதிட்டார்.

6. எதிர்மனுதாரர்கள் சார்பாக முன்வைக்கப்பட்ட வாதங்கள், வசதிக்காக, தேவைப்படும் இடங்களில் மட்டும் தனித்தனியாகக் கருதப்பட்டு, மற்ற இடங்களில் ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கப்படுகின்றன. ***மிட்டல் கோர்ட் ப்ரீமிசஸ் கோ–ஆப்பரேடிவ் சொசைட்டி லிமிடெட் எதிர் வருமான வரி அதிகாரி,*** (2010) 320 ITR 414 (Bom) வழக்கில், 09.08.2001 தேதியிட்ட அறிவிப்பு வீட்டுவசதி கூட்டுறவு சங்கங்களுக்கு மட்டுமே பொருந்தும் வகையில் கட்டுப்படுத்தப்பட்டது என்றும், அது ஒரு குடியிருப்பு அல்லாத வளாகங்களைக் கொண்ட சங்கங்களுக்கு பொருந்தாது என்றும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. எனவே, அத்தகைய சங்கங்கள் பெறும் கூடுதல் வருமானத்திற்கு இந்த அறிவிப்பின் அடிப்படையில் வரி விதிக்க முடியாது என்றும் வாதிடப்பட்டது.

7. ஒரு கூட்டுறவு வீட்டு வசதிச் சங்கம், 09.08.2001 தேதியிட்ட அறிவிப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தொகையை விட அதிகமாகப் பணம் பெற்றால், அது சட்டத்திற்கு எதிரானது. அத்தகைய சூழ்நிலையில், 'தி

நியூ இந்தியா கோ–ஆபரேட்டிவ் ஹவுசிங் சொசைட்டி' (மேற்கூறிய) வழக்கில் நடந்ததுபோல, இந்த அதிகப்படியான கட்டணத்தைச் செலுத்த வேண்டிய நபரால் சட்ட நடவடிக்கை எடுக்கப்படலாம். பங்களிப்பாளர்களுக்கும் பங்கேற்பாளர்களுக்கும் இடையே பொதுவான அடையாளம் இருக்கும் வரையிலும், உறுப்பினர்களின் பங்களிப்பு அனைத்து உறுப்பினர்களின் பொதுவான நலனுக்காகப் பயன்படுத்தப்படும் வரையிலும், அத்தகைய வருமானங்களுக்கு வரி விதிக்கப்படாது.

8. சில துணை விதிகளின்படி, ஒரு நபர் உறுப்பினராகச் சேர்வதற்கு முன்பாகவே மாற்றுக் கட்டணம் பெறப்பட்டாலும், அந்த நபர் உறுப்பினராக ஏற்றுக்கொள்ளப்படாவிட்டால், பணம் திருப்பி அளிக்கப்படும். எனவே, அந்தத் தொகையானது அந்த நபர் உறுப்பினராக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பின்னரே சங்கத்தால் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இதனால், இத்தகைய கட்டணங்களுக்கு வரி விதிக்கப்படாது. ஒருவர் சங்கத்தின் உறுப்பினராக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவுடன், அனைத்து உறுப்பினர்களும் ஒரு குழுவாகக் கருதப்படுவார்கள். அந்த குழுவில் உள்ள தனிப்பட்ட உறுப்பினரின் அடையாளத்தைப் பொருட்படுத்தாமல், பரஸ்பரத் தன்மை கோட்பாடு தானாகவே அவருக்குப் பொருந்தும். இந்த வருமானம், உண்மையில், ஒரு உறுப்பினரிடமிருந்து பெறப்பட்டது. வசதிக்காக அதன் ஒரு பகுதி புதிய உறுப்பினராக வரவிருக்கும் ஒருவரால் செலுத்தப்பட்டிருந்தாலும், அது முக்கியமற்றது. ஏனெனில், அந்தத் தொகை இறுதியில், புதிதாகச் சேர்ந்த உறுப்பினரையும்

சேர்த்து, அனைத்து உறுப்பினர்களின் பரஸ்பர நலனுக்காகவே பயன்படுத்தப்பட்டது.

9. அதேபோல, குடியிருப்பு அல்லாத கட்டணங்கள், சங்கத்தின் வளாகத்தைப் பொதுவான முறையில் பராமரிக்கவும், உறுப்பினர்களுக்கு மற்ற வசதிகள் மற்றும் பொதுவான சேவைகளை வழங்கவும் வசூலிக்கப்படுகின்றன. சுயதொழில் செய்யாத உறுப்பினர்கள் அதிக கட்டணம் செலுத்த வேண்டியிருந்தாலும், அந்த ரசீதுகள் உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் பயன்பட்டதால் அது ஒரு பொருட்டல்ல. இந்த வருமானங்கள் உறுப்பினர்களின் பொதுவான நலனுக்காக அல்லாமல் வேறு எந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்தப்பட்டன என்று வருவாய்த் துறை வாதிடவில்லை. ஒரு நிதியாண்டின் இறுதியில் பராமரிப்பு மற்றும் பிற பொதுவான செலவுகள் போக, உபரித் தொகை ஏதேனும் இருந்தால், அது சங்கத்தின் உபரி நிதியாகக் கருதப்படும். இந்த உபரி நிதி, உறுப்பினர்களின் பொது நலனுக்காகவும், பெரிய பழுதுபார்ப்பு மற்றும் எதிர்பாராத செலவுகளைச் சமாளிப்பதற்காகவும் பயன்படுத்தப்படும். எனவே, இந்த உபரித் தொகை, லாபம் அல்லது வணிகத் தன்மை கொண்டதாகக் கருதப்படாது. ஆகவே, இதற்கு வரி விதிக்கப்படாது.

10. ***'வருமான வரி ஆணையர்–21 எதிர் ஜெய் ஹிந்த் கூட்டுறவு வீட்டு கட்டுமான சங்கம்***, (2012) 349 ITR 541 (Bom)' என்ற வழக்கைச்

சுட்டிக்காட்டி ஒரு வாதம் முன்வைக்கப்பட்டது. ஒரு உறுப்பினர் கூடுதல் FSI பயன்படுத்தி கட்டுமானம் செய்யும்போது, வீட்டு வசதிச் சங்கம் பெறும் பிரீமியம் தொகையும், பரஸ்பரத் தன்மை கோட்பாட்டின்படி வரிக்கு உட்பட்டது அல்ல என்று வாதிடப்பட்டது. ஏனெனில், அந்த வருமானங்கள் கூடுதல் கட்டுமானத்தால் ஏற்படும் பராமரிப்பு மற்றும் உள்கட்டமைப்புச் செலவுகளை ஈடுசெய்வதற்காகவே சங்கத்தால் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

11. ஒரு சங்கம் தானே உபரி **FSI** –ஐப் பயன்படுத்திப் புதிய கட்டுமானங்களை மேற்கொள்ளும்போது, ஏற்கனவே உள்ள உறுப்பினரை விடப் புதிய உறுப்பினராகச் சேரும் ஒருவர் அதிக உறுப்பினர் கட்டணம் செலுத்த வேண்டியிருக்கலாம். அப்படிச் செலுத்தும்போது, அவருக்கு ஆக்கிரமிப்பு உரிமைகள் மட்டுமே வழங்கப்படுகின்றன. இந்தச் சூழ்நிலையிலும், பரஸ்பரத் தன்மை கோட்பாடு பாதிக்கப்படாது. ஏனெனில், புதிய உறுப்பினரிடமிருந்து பெறப்படும் அந்தப் பங்களிப்பானது, கூடுதல் கட்டுமானத்தையும் சேர்த்து, சங்கத்தின் அனைத்து உறுப்பினர்களின் பராமரிப்பு, பழுதுபார்ப்பு மற்றும் வசதிகளுக்காகவே பயன்படுத்தப்படுகிறது. புதிய உறுப்பினர்களால் செலுத்தப்படும் கட்டணங்களை, அவை பரஸ்பரத் தன்மை கோட்பாட்டின் கீழ் வராது என்று கூறி, வருமானத்தையும் செலவுகளையும் பிரிப்பது நியாயமற்றது. மிக முக்கியமாக, இங்கு புதிய உறுப்பினர்களால் செலுத்தப்படும் கட்டணங்களை, அவை பரஸ்பரத் தன்மை கோட்பாட்டின் கீழ் வராது என்று கூறி, வருமானத்தையும் செலவுகளையும் பிரிப்பது நியாயமற்றது. மிக முக்கியமாக, இங்கு

உறுப்பினராகச் சேர்க்கப்பட்ட பின்னரே கட்டணம் செலுத்தப்பட்டது, மேலும் அவர்களுக்கு வீடுகள் குலுக்கல் முறையில் ஒதுக்கப்பட்டன.

12. ***'வருமான வரி ஆணையர், மும்பை எதிர் டி.பி. சந்து பிரதர்ஸ் செம்பூர் (பி) லிமிடெட்.,*** (2005) 273 ஐடிஆர் 1 (எஸ்சி)' என்ற வழக்கை மேற்கோள் காட்டி, ஒவ்வொரு வருமானமும் தானாகவே வருமானமாக வகைப்படுத்தப்பட முடியாது என்று சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. ***'வருமான வரி ஆணையர் எதிர் ராயல் வெஸ்டர்ன் இந்தியா டர்ஃப் கிளப் லிமிடெட்.,*** எஐஆர் 1954 எஸ்சி 85' என்ற வழக்கைக் குறிப்பிட்டு, பின்வரும் வாதம் முன்வைக்கப்பட்டது. பரஸ்பரத் தன்மை மற்றும் பொது நலன்களைத் தீர்மானிப்பதற்கான மூன்று சோதனைகள் பூர்த்தி செய்யப்படும் வரையில், "ஒருவர் தனக்குத்தானே லாபம் ஈட்ட முடியாது" என்ற பரஸ்பரத் தன்மை கோட்பாட்டின் பொதுவான புரிதலின் கீழ் வரி விதிக்கப்படாது. ***வருமான வரி ஆணையர், பீகார் எதிர் மெஸ்ஸர்ஸ். பாங்கிபூர் கிளப் லிமிடெட்.,*** (1997) 226 ஐடிஆர் 97 (எஸ்சி) = (1997) 5 எஸ்சிசி 394, ***பெங்களூரு கிளப் எதிர் வருமான வரி ஆணையர் மற்றும் மற்றொருவர்***, (2013) 350 ஐடிஆர் 509 (எஸ்சி) = (2013) 5 எஸ்சிசி 509 ஆகியவற்றின் மீதும் நம்பிக்கை வைக்கப்பட்டது.

13. தரப்பினர்கள் சார்பாகச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டவற்றை நாங்கள் பரிசீலித்தோம்.

14. பரஸ்பரத் தன்மை கோட்பாடு என்பது பொதுச் சட்டக் கோட்பாடுகளின்படி உருவானது. ஒரு நபர் தனக்குத் தானே லாபம் ஈட்ட முடியாது என்பதே இதன் அடிப்படைத் தத்துவம். எனவே, ஒருவரிடமிருந்து தனக்குக் கிடைக்கும் தொகையை வருமானமாகக் கருத முடியாது. ஆகவே, அதற்கு வரி விதிக்கப்படாது. வருமான வரிச் சட்டம், பிரிவு 2(24) வரிக்கு உட்பட்ட வருமானத்தை வரையறுக்கிறது. ஒரு கூட்டுறவு சங்கத்தின் வணிக வருமானம், வருமான வரிச் சட்டத்தின் பிரிவு 2(24)(vii)–இன் கீழ் வரிக்கு உட்பட்டது. இத்தகைய வருமானம், பரஸ்பரத் தன்மை கோட்பாட்டின் கீழ் வராது. பரஸ்பரத் தன்மை கோட்பாட்டின் சாராம்சம், பங்களிப்பாளர்களுக்கும் பங்கேற்பாளர்களுக்கும் இடையே உள்ள பொதுவான தன்மையில் உள்ளது. இந்தக் குழுவில் உள்ள உறுப்பினர்களே பலன் பெறுபவர்களாகவும் இருப்பார்கள். ஒரு பொது நிதிக்கு பங்களிப்பவர்கள் உபரித் தொகையில் பங்கேற்க உரிமை பெற்றவர்களாக இருக்க வேண்டும். அதேசமயம், அந்த உபரியில் பங்கேற்பவர்கள் பொது நிதிக்கு பங்களித்தவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். இதன் மூலம், சட்டத்தின்படி பங்களிப்பாளர்களும் பங்கேற்பாளர்களும் ஒருவரே என்ற முழுமையான அடையாளம் காணப்படுகிறது. இக்கோட்பாட்டின்படி, ஒரு உறுப்பினரால் பங்களிக்கப்பட்ட தொகைதான் அவருக்குத் திரும்பக் கிடைக்கிறது. பொது நிதியில் சேரும் எந்தவொரு உபரித் தொகையும், வருமானமாகக் கருதப்படாது. மாறாக, அது எதிர்பாராத நிகழ்வுகளைச் சமாளிக்க ஒதுக்கப்பட்ட ஒரு பொது நிதியின் அதிகரிப்பாக மட்டுமே பார்க்கப்படும். பொதுவாக, பரஸ்பர அமைப்புகளின் ஒரு பொதுவான

அம்சம் என்னவென்றால், அதில் பங்கேற்பவர்களுக்குப் பொது நிதியில் தங்கள் பங்கின் மீது சொத்துரிமைகள் இருக்காது. மேலும், அவர்கள் தங்கள் பங்கை விற்கவும் முடியாது. உறுப்பினர் பொறுப்பிலிருந்து விலகுவது, பங்கேற்கும் உரிமையை இழக்கச் செய்யும். ஆனால், இந்த விலகலால் எந்தவொரு நிதிப் பலனையும் பெற முடியாது.

15. பரஸ்பரத் தன்மை கோட்பாடானது, பொதுச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் உருவானது. இது, '***ஸ்டைல்ஸ் எதிர் நியூயார்க் லைஃப் இன்சூரன்ஸ் கம்பெனி'*** (1889) 2 T.C. 460 என்ற வழக்கில், பிரபு வாட்சன் அவர்கள் ஹவுஸ் ஆஃப் லார்ட்ஸில் கூறிய கொள்கைகளின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. அவருடைய வார்த்தைகள் பின்வருமாறு:

> "ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையிலான நபர்கள், பொதுவான நோக்கத்திற்காக நிதிகளைப் பங்களிக்க ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். அதாவது, அவர்களில் சிலருக்கோ அல்லது அனைவருக்கும் சில நிகழ்வுகள் நடக்கும்போது, ஓய்வூதியத் தொகை அல்லது முதன்மைத் தொகையைச் செலுத்த ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். அத்துடன், அந்த நோக்கத்திற்காகத் தேவைப்படாத அவர்களின் பங்களிப்புகள், திரும்பச் செலுத்தப்பட வேண்டும் என்று நிபந்தனை விதித்துக்கொண்டால், அத்தகைய நபர்களை

ஏன் வர்த்தகர்களாகக் கருத வேண்டும் அல்லது அவர்களுக்குத் திரும்பச் செலுத்தப்படும் பங்களிப்புகளை ஏன் லாபமாகக் கருத வேண்டும் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை."

16. ***பாங்கிபூர் கிளப் லிமிடெட்*** வழக்கில் (மேற்கூறியது), ஒரு கிளப் அதன் உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கும் வசதிகளிலிருந்து பெறப்படும் வருமான உபரி மற்றும் பரஸ்பரத் தன்மை கோட்பாட்டின் கீழ் அதற்கான வரிவிலக்கு குறித்து பின்வருமாறு கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது:

"20.... இந்த அனைத்து வழக்குகளிலும், மேல்முறையீட்டு தீர்ப்பாயமும் உயர் நீதிமன்றமும் ஒரு முடிவை எட்டியுள்ளன. அந்த முடிவின்படி, கிளப்களால் பெறப்பட்ட தொகைகள், உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட பானங்கள், சிற்றுண்டிகள் அல்லது பிற பொருட்களுக்காக, கட்டிடத்தை வாடகைக்கு விடுவதன் மூலம், அல்லது சேர்க்கை கட்டணம், குறிப்பிட்ட கால சந்தா போன்ற வழிகளில் பெறப்பட்டவையாக இருந்தாலும், அவை அனைத்தும் உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட சலுகைகள், வசதிகள் மற்றும் அத்தியாவசிய தேவைகளுக்கான கட்டணங்கள் மட்டுமே. இந்த வசதிகளைப் பெறுவதற்கு அவர்கள் அந்தந்த கிளப்புகளின் விதிகள் மற்றும்

ஒழுங்குமுறைகளின்படி உரிமை பெற்றவர்கள். வெவ்வேறு கிளப்கள் மேலே குறிப்பிட்ட வகைகளில் பல்வேறு தொகைகளை வசூலித்தாலும், அவை அனைத்தும் உறுப்பினர்களுக்கு வழக்கமான சலுகைகள், நன்மைகள், வசதிகள் மற்றும் இடங்களை வழங்குவதற்காக மட்டுமே என்று கண்டறியப்பட்டுள்ளது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறினால், இந்தச் சேவைகள் லாபம் ஈட்டும் நோக்கத்தோடு செய்யப்படவில்லை. அவற்றில் எந்த வணிகத்தன்மையும் இல்லை. இந்த வசதிகள் உறுப்பினர்களுக்கு (மற்றும் எப்போதாவது இந்த வசதிகளைப் பயன்படுத்தும் அவர்களின் நண்பர்களுக்கு) வசதிக்காக மட்டுமே வழங்கப்படுகின்றன."

21. மேற்கண்ட முடிவுகளின்படி, ஒரு கிளப் அதன் உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கும் பல்வேறு வசதிகளிலிருந்து பெறும் வருமானம், "வணிக நடவடிக்கை" என்று கூற முடியாது. உறுப்பினர்களுக்குக் கிடைக்கும் வழக்கமான சலுகைகள், நன்மைகள் மற்றும் வசதிகளின் ஒரு பகுதியாகவே இந்த வருமானங்கள் பெறப்படுகின்றன. எனவே, இந்த பரஸ்பர ஏற்பாட்டின் விளைவாகச் செலவினங்களை விட அதிகமாக இருக்கும் உபரித் தொகை, வருமான வரிச் சட்டத்தின் நோக்கத்திற்காக "வருமானம்" என்று கருதப்படாது.

17. ***பெங்களூரு கிளப்(மேற்கூறிய)*** வழக்கில், ***'ஸ்டைல்ஸ்'*** வழக்கை மேற்கோள் காட்டிய பிறகு, பரஸ்பரத் தன்மை கோட்பாடு மேலும் விளக்கப்பட்டது. அதன் விவரங்கள் பின்வருமாறு:

"8..... ஒரு நபரால் தனக்குத் தானே லாபம் ஈட்ட முடியாது என்ற கருத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது இந்தப் கோட்பாடு. தன்னிடமிருந்து பெறப்பட்ட ஒரு தொகை வருமானமாகக் கருதப்படுவதில்லை. எனவே, அதற்கு வரி விதிக்கப்படுவதில்லை. சட்டத்தின் பிரிவு 2(24)–இன் வரையறைக்குள் வரும் வருமானத்திற்கு மட்டுமே வரி விதிக்கப்படும் [பரஸ்பரத் தன்மை கோட்பாட்டின் கீழ் வரும் வணிக வருமானத்திற்கு, சட்டத்தின் பிரிவு 2(24)–இன் உட்பிரிவு (vii)–இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சிறப்புச் சந்தர்ப்பங்களில் மட்டுமே வரி விலக்கு மறுக்கப்படுகிறது.] பரஸ்பரத் தன்மை கோட்பாடு, பொதுவான நலனுக்காக ஒரு குழுவால் நிர்வகிக்கப்படும் பொது நிதிக்கு பங்களிக்கும் வரையறுக்கப்பட்ட நபர்களின் குழுக்களுக்கு நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. பொதுவான நோக்கத்தைச் செயல்படுத்துவதற்குத் தேவைப்படும் தொகைக்கு மேல் ஏதேனும் உபரித் தொகை இருந்தால், அது பொது நிதியின் அதிகரிப்பாகவே கருதப்படும். எனவே, அந்த உபரித்

தொகை வருமானமாகக் கருதப்படாது, அதற்கு வரி விதிக்கப்படாது..... பொதுவாக, பரஸ்பர அமைப்புகளின், குறிப்பாக உரிமம் பெற்ற கிளப்புகளின், ஒரு பொதுவான அம்சம் என்னவென்றால், அதில் பங்கேற்பவர்களுக்குப் பொது நிதியில் தங்கள் பங்கின் மீது சொத்துரிமைகள் இருக்காது. மேலும், அவர்கள் தங்கள் பங்கை விற்கவும் முடியாது. ஒருவர் உறுப்பினராக இல்லாமல் போகும்போது, அவர்கள் பங்கேற்கும் உரிமையை இழக்கிறார்கள். ஆனால், உறுப்பினர் பொறுப்பை விட்டு விலகும்போது, அவர்கள் எந்தவொரு நிதிப் பலனையும் பெறுவதில்லை."

18. ***வருமான வரி ஆணையர் எதிர் பொதுவான கழிவுநீர் சுத்திகரிப்பு ஆலை (தானே–பேலாப்பூர்) சங்கம்,*** (2010) 328 ITR 362 (பம்பாய்) இந்த வழக்கில், தானே–பேலாப்பூர் பகுதியில் இயங்கும் பல்வேறு தொழிற்சாலைகளை உறுப்பினர்களாகக் கொண்ட, கம்பெனிகள் சட்டம், 1956–இன் பிரிவு 25–இன் கீழ் பதிவு செய்யப்பட்ட ஒரு சங்கம் தான் மதிப்பீடு செய்யப்பட்ட நிறுவனம். ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையும் தனித்தனியாகக் கழிவுநீர் சுத்திகரிப்பு ஆலை அமைக்க முடியாததால், தொழில்துறை கழிவுகளைச் சுத்திகரிக்க ஒரு பொதுவான சுத்திகரிப்பு வசதியை வழங்குவதற்காக இந்தச் சங்கம் அமைக்கப்பட்டது. மாண்புமிகு நீதியரசர் சந்திரசூட், (அப்போது அவர் இருந்ததைப் போல), ஈராய அமர்விற்காகப்

பேசுகையில், வரி விதிக்க முடியாத உபரிக்கு பரஸ்பரக் கொள்கைகளைப் பொருத்தி, பின்வருமாறு கூறினார்:

"10. ....மதிப்பீட்டாளரின் வருமானம் அதன் உறுப்பினர்களால் பங்களிக்கப்படுகிறது. மதிப்பீட்டாளர் அதன் உறுப்பினர்களுக்கு பொதுவான கழிவுநீர் வசதியை வழங்கும் நோக்கத்துடன் குறிப்பாக உருவாக்கப்பட்டது. எந்தவொரு மூன்றாம் தரப்பினருடனும் தொடர்புகொள்வதன் மூலம் வருமானம் உருவாக்கப்படவில்லை. முழு பங்களிப்பும் அதன் உறுப்பினர்களிடமிருந்து உருவாகிறது மற்றும் உறுப்பினர்களின் நலனுக்காக சங்கத்தின் நோக்கத்தை மேம்படுத்த மட்டுமே செலவிடப்படுகிறது. இந்த உண்மைகளின் அடிப்படையில், ஆணையர் (மேல்முறையீடுகள்) மற்றும் தீர்ப்பாயம் இரண்டுமே இவ்வாறு உருவாக்கப்படும் உபரியானது பரஸ்பரம் என்ற கோட்பாட்டின் வரம்பிற்கு உட்பட்டது மற்றும் வரிக்கு தகுதியற்றது என்ற முடிவுக்கு வருவது நியாயமானது."

19. தற்போதைய மேல்முறையீடுகளில் உள்ள நடவடிக்கைகள் வருமான வரிச் சட்டத்தின் 133(6) பிரிவின் கீழ் அறிவிப்பின்படி மதிப்பீட்டு அதிகாரியால் சேகரிக்கப்பட்ட தகவல்களின் அடிப்படையில் வெவ்வேறு மதிப்பீட்டு ஆண்டுகளுடன் தொடர்புடையது. வெளிச்செல்லும் உறுப்பினரால் இடமாற்றக் கட்டணங்கள் செலுத்தப்படும். ஒரு புதிய உறுப்பினர் செலுத்தும் பணம், வசதிக்காக

அவரது பெயரில் பெறப்பட்டாலும், அது லாபம் அல்லது வணிக நோக்கம் கொண்டதாகக் கருதப்படாது. ஏனெனில், அந்தப் பணம், அவர் ஒரு உறுப்பினராகச் சேர்க்கப்பட்ட பின்னரே சங்கத்தால் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அவர் உறுப்பினராக ஏற்றுக்கொள்ளப்படாவிட்டால், அந்தத் தொகை அவருக்குத் திருப்பி அளிக்கப்படும். ஒருமுறை அவர் உறுப்பினராகச் சேர்க்கப்பட்டால், பரஸ்பரத் தன்மை கோட்பாடுகள் தானாகவே பொருந்தும். இதேபோல், ஒரு உறுப்பினர் தனது வீட்டைத் தானே பயன்படுத்தாமல், மூன்றாம் நபருக்கு வாடகைக்கு விடும்போது, அந்த உறுப்பினரிடமிருந்து குடியிருப்பு அல்லாத கட்டணங்கள் சங்கத்தால் வசூலிக்கப்படுகின்றன. இந்தக் கட்டணங்களும், உறுப்பினர்களுக்கான பொதுவான வசதிகள் மற்றும் தேவைகளுக்காக மட்டுமே பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஒரு உறுப்பினர் தனது சொத்தை விற்கும்போது, அவரிடமிருந்து பெறப்படும் பொது வசதி நிதிக்கு செலுத்தும் பங்களிப்பும், சங்கத்தின் சொத்துக்களின் தொடர்ச்சியான மற்றும் பாதுகாப்பான பராமரிப்பை உறுதி செய்வதற்காக, திடீர் மற்றும் பெரிய பழுதுபார்ப்புச் செலவுகளைச் சமாளிக்கப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இதன் மூலம், அனைத்து உறுப்பினர்களின் பாதுகாப்பு மற்றும் நலன் உறுதி செய்யப்படுகிறது. இந்தக் கட்டணங்கள் சங்கத்தின் தீர்மானங்கள் மற்றும் அதன் துணை விதிகளின் அடிப்படையில் வசூலிக்கப்படுகின்றன. இந்த வழக்குகளில் பெறப்பட்ட வருமானங்கள், சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி, வளாகத்தின் பராமரிப்பு, பழுதுபார்ப்பு, உள்கட்டமைப்பு மற்றும்

பொதுவான வசதிகளை வழங்குவதற்காக உறுப்பினர்களின் பரஸ்பர நலனுக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

20. பழைய உறுப்பினர்களுக்கும் புதிதாகச் சேரும் உறுப்பினர்களுக்கும் இடையே பங்களிப்புக் கட்டணங்களில் ஏதேனும் வேறுபாடு இருந்தால், அது சட்டத்திற்கு முரணானது அல்ல. ஏனெனில், அத்தகைய வேறுபாடுகளை நியாயப்படுத்தப் போதுமான வகைப்பாடு உள்ளது. உறுப்பினர்கள் ஒரு குழுவாகக் கருதப்படுவதால், தனிப்பட்ட உறுப்பினரின் அடையாளம் முக்கியமில்லை. ஒருவர் உறுப்பினராகச் சேர்ந்தவுடன், பரஸ்பரத் தன்மை கோட்பாடு தானாகவே பொருந்தும். ஒரு சங்கத்திடம் உபரி FSI இருந்தால், அது சட்டத்திற்கு இணங்க புதிய கட்டுமானங்களைச் செய்ய உரிமை உண்டு. இந்தக் கூடுதல் கட்டுமானங்களுக்கு, பராமரிப்பு, உள்கட்டமைப்பு மற்றும் பொது வசதிகளுக்காகக் கூடுதல் கட்டணங்கள் வசூலிக்கப்படும் என்பது இயற்கையானதே. ஒரு சங்கம் முதலில் புதிய உறுப்பினர்களைச் சேர்த்து, பின்னர் பொதுவான வசதிகளைப் பெறுவதற்காக அவர்களைப் பொது நிதிக்கு பங்களிக்கச் செய்தால், அதன் பிறகு குலுக்கல் முறையில் அவர்களுக்கு ஆக்கிரமிப்பு உரிமைகளை மட்டுமே வழங்குகிறது. இதன் மூலம், சொத்துரிமை சங்கத்திடமே நீடிக்கிறது. இத்தகைய சூழ்நிலையில், பெறப்படும் வருமானங்களை, அவை பரஸ்பரத் தன்மை கோட்பாட்டின் கீழ் வராது என்று கூறி, வருமானத்தையும் செலவுகளையும் இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிப்பது தவறு. ஏனெனில், அவ்வாறு பிரிப்பது அந்த

வருமானத்தை வணிக நோக்கம் கொண்ட சங்கத்தின் வருமானமாகக் கருதுவதற்கு வழிவகுக்கும்.

21. மகாராஷ்டிரா கூட்டுறவு சங்கங்கள் சட்டத்தின் **பிரிவு 79A** பின்வருமாறு கூறுகிறது:

> **"79A. பொது நலன் கருதி அரசுக்கு உள்ள வழிகாட்டுதல் அதிகாரம்.** (1) பதிவாளரிடமிருந்து அறிக்கை கிடைத்தாலோ அல்லது வேறு வழியிலோ, மாநில அரசு திருப்தி அடைந்தால், பொது நலன் கருதி அல்லது அரசாங்கத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட அல்லது மேற்கொள்ளப்பட்ட கூட்டுறவு உற்பத்தி மற்றும் பிற மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை முறையாகச் செயல்படுத்துவதற்காகவோ, அல்லது பொதுவாக சங்கத்தின் வணிகத்தை முறையாக நிர்வகிப்பதை உறுதி செய்வதற்காகவோ, அல்லது சங்கத்தின் விவகாரங்கள் அதன் உறுப்பினர்கள், வைப்புத்தொகையாளர்கள் அல்லது அதன் கடன் வழங்குபவர்களின் நலன்களுக்குத் தீங்கு விளைவிக்கும் வகையில் நடத்தப்படுவதைத் தடுப்பதற்காகவோ, ஒரு குறிப்பிட்ட வகை சங்கங்களுக்கோ அல்லது ஏதேனும் ஒரு சங்கம் அல்லது சங்கங்களுக்கோ வழிகாட்டுதல்களை வழங்குவது அவசியம் என்று கருதினால், மாநில அரசு அவ்வப்போது அவர்களுக்கு வழிகாட்டுதல்களை வழங்கலாம். அவ்வாறு வழங்கப்பட்ட வழிகாட்டுதல்களுக்கு,

அனைத்து சங்கங்களும் அல்லது சம்பந்தப்பட்ட சங்கங்களும் இணங்க வேண்டும்.

(2) மாநில அரசு துணைப்பிரிவு (1) இன் கீழ் வழங்கப்பட்ட எந்த உத்தரவுகளையும் மாற்றலாம் அல்லது ரத்து செய்யலாம், மேலும் அத்தகைய வழிகாட்டுதல்களை மாற்றியமைப்பதில் அல்லது ரத்து செய்வதில் அது பொருத்தமானது என்று கருதும் நிபந்தனைகளை விதிக்கலாம்.

(3) துணைப் பிரிவுகள் (1) மற்றும் (2)–இன் கீழ் ஒரு சங்கத்திற்கு வழங்கப்பட்ட அல்லது மாற்றியமைக்கப்பட்ட வழிகாட்டுதல்களைப் பின்பற்றுவதற்கு எந்தவொரு நபரும் பொறுப்பானவர் என்று பதிவாளர் திருப்தியடைந்தால், அந்த நபர் எந்தவொரு நல்ல காரணம் அல்லது நியாயம் இல்லாமல் வழிகாட்டுதல்களைப் பின்பற்றத் தவறிவிட்டார் என்றால், பதிவாளர் ஒரு உத்தரவின் மூலம் பின்வருமாறு நடவடிக்கை எடுக்கலாம்:

(அ) அந்த நபர் சங்கத்தின் செயற்குழு உறுப்பினராக இருந்தால், அவரை செயற்குழுவிலிருந்து நீக்குதல் மற்றும் அவரது பதவிக்காலத்தின் எஞ்சிய பகுதிக்கு வேறொரு நபரை நியமித்தல். அத்துடன், அந்த உத்தரவு தேதியிலிருந்து ஆறு ஆண்டுகளுக்கு அவர் மீண்டும்

அந்தப் பதவியில் இருப்பதற்குத் தகுதியற்றவர் என அறிவித்தல்.

(ஆ) அந்த நபர் சங்கத்தின் ஊழியராக இருந்தால், அந்த நபரை சங்கத்தின் பணியிலிருந்து உடனடியாக நீக்குமாறு செயற்குழுவிற்கு உத்தரவிடுதல். ஒருவேளை, செயற்குழு உறுப்பினர் அல்லது உறுப்பினர்கள், எந்தவொரு நல்ல காரணம் அல்லது நியாயம் இல்லாமல் இந்த உத்தரவை நிறைவேற்றத் தவறினால், அந்த உறுப்பினர்களைப் பதவியிலிருந்து நீக்குதல், வேறொரு நபர்களை உறுப்பினர்களாக நியமித்தல், மற்றும் மேலே உள்ள பிரிவு (அ)–வில் குறிப்பிட்டபடி அவர்களைத் தகுதியற்றவர்கள் என அறிவித்தல்.

இந்த உட்பிரிவின் கீழ் ஏதேனும் உத்தரவு பிறப்பிப்பதற்கு முன், பதிவாளர் சம்பந்தப்பட்ட நபருக்கு அல்லது நபர்களுக்குத் தகுந்த வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும். மேலும், அவர் உறுப்பினராக உள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் கூட்டமைப்புடன் கலந்தாலோசிக்க வேண்டும்.

இந்தப் பிரிவின் கீழ் பதிவாளர் பிறப்பிக்கும் எந்தவொரு உத்தரவும் இறுதியானது."

22. நியூ இந்தியா கூட்டுறவு வீட்டுவசதி சங்கம் (மேற்கூறியது) வழக்கில், பாதிக்கப்பட்ட தரப்பினர், அறிவிப்பில் குறிப்பிட்ட தொகையை விட சங்கம் அதிக மாற்றுக் கட்டணத்தை வசூலித்ததை எதிர்த்து சவால் விடுத்தனர். இது, தற்போதைய சர்ச்சைக்குத் தொடர்பில்லாத முற்றிலும் மாறுபட்ட ஒரு பிரச்சினையாகும். மேலும், வருவாய்த் துறை ஒரு குற்றச்சாட்டையும் முன்வைக்கவில்லை, அதாவது, பங்களிப்பாளர்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட வருமானங்கள் அவர்களின் பொதுவான நலனுக்காகப் பயன்படுத்தப்படவில்லை என்று வருவாய்த் துறை வாதிடவில்லை.

23. 09.08.2001 தேதியிட்ட அறிவிப்பின் பொருத்தமான பகுதி பின்வருமாறு:

உத்தரவு

மகாராஷ்டிரா கூட்டுறவு சங்கங்கள் சட்டம், 1960–இன் பிரிவு 79A–இன் கீழ் மாநில அரசுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தி, மாநில மக்களின் பரந்த நலன் கருதி பின்வரும் உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்படுகின்றன.

1) Xxxxxx

2) ஒரு கூட்டுறவு வீட்டுவசதி சங்கத்தின் உறுப்பினர் தனது பிளாட்/வளாகம் மற்றும் பங்கு மூலதனம்/சொத்தில் உள்ள உரிமைகள் மற்றும் பங்குகளை மற்றொருவருக்கு

மாற்றுவதற்கான பிரீமியம் விகிதத்தை, சங்கத்தின் பொதுக் கூட்டத்தில் தீர்மானிக்க வேண்டும்.

24. உயர் நீதிமன்றம் எடுத்த கருத்திலிருந்து வேறுபட்ட கருத்தை எடுக்க எந்த காரணமும் எங்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை, அதாவது 09.08.2001 தேதியிட்ட அறிவிப்பு கூட்டுறவு வீட்டுவசதி சங்கங்களுக்கு மட்டுமே பொருந்தும், குடியிருப்பு அல்லாத வளாகங்களைக் கொண்ட ஒரு வளாகச் சங்கத்திற்கு எந்தப் பொருந்துதலும் இல்லை.

25. கும்பகோணம் (மேற்கூறியது) வழக்கு, அதன் தனிப்பட்ட உண்மைகளின் அடிப்படையில் வேறுபட்டது. இந்த வழக்கில், பரஸ்பரத் தன்மை கோட்பாடு பொருந்தாது என்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. ஏனென்றால், உபரித் தொகைக்கு பங்களிப்பு செய்யாத உறுப்பினர்கள் கூட, அந்த உபரியில் பங்கேற்று, அதன் ஒரு பகுதியைப் பெற உரிமை பெற்றிருந்தனர். செல்ம்ஸ்ஃபோர்ட் கிளப் (மேற்கூறியது) வழக்கில், உறுப்பினர்களிடையே எந்த லாப நோக்கமும் இல்லை என்றும், லாபம் ஈட்டுவதோ அல்லது பகிர்வதோ இல்லை என்றும் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. வணிகத்திலிருந்து ஏதேனும் உபரித் தொகை கிடைத்தாலும், அது உறஉறுப்பினர்களிடையே பகிர்ந்து கொள்ளப்படவில்லை. மாறாக, உறுப்பினர்களுக்கு சிறந்த வசதிகளை வழங்குவதற்காக மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்டது. இந்த நிதிக்கு பங்களித்தவர்கள், அதில்

பங்கேற்றவர்கள் மற்றும் அதை உபயோகித்தவர்கள் ஆகியோரிடையே ஒரு தெளிவான அடையாளம் இருந்தது.

26. மேற்கண்ட முடிவுகளின்படி, வருவாய்த் துறையினால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட அனைத்து மேல்முறையீடுகளும் தள்ளுபடி செய்யப்படுகின்றன. அதே சமயம், மதிப்பீட்டுச் சங்கத்தினால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட உரிமையியல் மேல்முறையீடு எண். 1180/2015 அனுமதிக்கப்படுகிறது.

கல்பனா கே. திரிபாதி மேல்முறையீடுகள் தீர்க்கப்பட்டன.

பொறுப்புத்துறப்பு

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதற்குட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும். "